

Het 70ste verjaarfest van den Hollandschen dichter Dr Wap

Maria Doolaeghe

bron

Maria Doolaeghe, *Het 70ste verjaarfest van den Hollandschen dichter Dr Wap*. Van Cuyck-Gyole,
Diksmuide 1875

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/dool003zeve01_01/colofon.php

Let op: werken die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd
zijn.

**Het 70ste verjaarfest van den Hollandschen dichter Dr Wap,
gevierd op eersten mei 1875.**

Door vrouwe Van Ackere, geb. Maria Doolaeghe.

De Mei verschijnt in 't hoogtijdskleed,
Zij balsemt aarde en lucht met geuren;
Zij strooit gebloemte wijd en breed,
Beschilderd met heur fijnste kleuren,
Zij zingt dat de eedle WAP verjaart,
De zoon met haar gestapt in 't leven,
Voor wien zij weêr een krans vergaart
Hem tienmaal zeven jaar gegeven.

't Is feest in huis! in 't vriendenhart!
 Trotsch is de nachtegaal aan 't zingen,
 Die met heur stem de zangers tart,
 Wier galmen gaarde en woud doordringen.
 Zóó grootsch ook zong ze in 't nachtelijk uur
 Toen Holland's dichtzoon werd geboren,
 Begaafde lieveling der Natuur,
 Die eens in VONDELS kunst zou gloren.
 Klink op mijn lier! Zing meê ter eer
 Van hem, die MAERLANTS erfwieg minde,
 Sinds vijftig jaar echt vlaamsch gezinde,
 De gids van Vlaandrens kunst weleer. ⁽¹⁾
 Van hem, die steeds de winterjaren
 Nog tart: 'k Buig voor uw staf niet neêr,
 'k Blijf lente in hart en geest bewaren,
 Nog bloeien rozen in mijn tuin,
 In spijt van sneeuw en noordervlagen;
 Mijn dichthof laat ik niet tot puin
 Vervallen - niet zijn bloei verknagen.'
 Ziedaar den waren dichtermoed,
 Die welt en borlt, als *Etnas* gloed.
 Vergrijst het hoofd, verstramt het bloed,
 Hij houdt zich machtig, als de vloed

- (1) Vóór eene halve eeuw voltrok de jonge heer WAP in Gent zijne eerste studiejaren, en gaf toen den *Muzen-Almanak* uit. Alzoo hielp hij in België den kunstgeest wakker schudden en de vlaamsche letterkundigen door woord en daad vooruit helpen.

Wiens baren rusten noch veroudren.
 Welaan! o vriend, draag op de schoudren
 Het levenspak zóó lustig voort:
 Het vroolijk hart, dat u behoort
 Verzelle u, als in 't jeugdig leven,
 Om aan uw zang den toon te geven;
 't Blijve uw geleide om 't eedle en 't goed
 Te doen waar 't vriendenharte bloedt.....
 Maar, zwijg mijn lier! Er klinkt hier boven
 Een hemelstem, die 'k WAP hoor loven
 Oh! 't is de zaalge BILDERDIJK.....
 Hij zingt: 'Zelfs in het Hemelrijk
 Heb ik geen liefdedaàn vergeten, -
 Herdenk ik nog wat vriend gij waart,
 Toen mij des onheils zware keten
 Zoo plettrend nederdrukte op aard.⁽²⁾
 Ook na den dood hebt gij mijn eere
 Beschermd, o WAP, mijn faam bewaard.
 Verdubbel op dit feest, gij, Heere,
 Zijn heil; bewaak hem tot den dag
 Dat ik hem welkom kussen mag!'

- (2) De heer WAP deed de voorschotten om BILDERDIJK treffelijk en op eene hem waardige wijze te doen begraven en zorgde dat er een gedenksteen in den gevel van het huis werd geplaatst, waar de groote dichter laatst gewoond had en begraven was. Ook heeft de geleerde heer WAP in een verdienstelijk werk ter verdediging van BILDERDIJKS zedelijk leven zijn naam en eer weten te beschermen tegen zijne aanraders.

Hij zwijgt; het regent bloemen neder.....
 Nu rijzende aardsche hymnen weder,
 Zij zingen grootheid, deugd en roem.
 Vergankelijk, als de broze bloem
 Zijn de offers die wij jublend bieden;
 Dra zal de glans dit feest ontvlieden,
 Maar, wat uit 's dichters borst ginds klinkt,
 De gloor, die WAP dáár tegenblinkt
 Zal nog den Naneef wellust baren,
 Nog spreken van dat grootsch verjaren.
 Leg ik een pallemtakje bij
 De rijke lauwren u geschonken,
 Neem aan, o vriend, hoe needrig 't zij.
 Zie in dat offer d'eerbied vonken,
 Die aan uw kunstverdiensten boeit.
 'k Zal in mijn hart dien eerbied kweeken
 Zoolang gevoel en krachten spreken,
 Zoolang mij levenslucht doorvloeit,
 Zoolang u 't bloed in de aadren gloeit!

Diksmuide, 1^{en} Mei 1875.